

Wang dan harta di dalam Mahkamah

162. Wang, kumpulan wang yang dilaburkan, atau harta lain penghutang penghakiman dalam atau di bawah kawalan Mahkamah yang memberikan penghakiman itu boleh, jika suatu perintah bagi perlaksanaan telah dibuat, digunakan dengan kebenaran Mahkamah untuk menunaikan hutang penghakiman itu, dan pelaburan serta harta selain wang boleh diperintahkan supaya dijual untuk tujuan itu.

Penyitaan dan penghantarserahan

163. Jika pelaksanaan melalui penyitaan dan penghantarserahan sesuatu barang diperintahkan—

- (a) bailif hendaklah menyita barang itu dan setelah dibayar semua perbelanjaan yang kena dibayar hendaklah menghantarserahkannya kepada pemutang penghakiman;
- (b) perintah pelaksanaan itu boleh, jika pemutang penghakiman berhasrat sedemikian, memerintahkan bahawa jika barang itu tidak ditemui, nilainya, seperti yang terdapat dalam penghakiman asal itu atau atas permohonan yang kemudian kepada Mahkamah, hendaklah dilevikan;
- (c) perintah di bawah perenggan (b) tidaklah menghalang prosiding untuk pengkomitan.

Deposit perbelanjaan

164.—(1) Bailif tidaklah diwajibkan mengambil apa-apa tindakan di bawah suatu perintah pelaksanaan sehingga pemutang penghakiman telah mendepositkan sejumlah wang yang pada pendapat bailif adalah mencukupi untuk membayar apa-apa perbelanjaan pelaksanaan, termasuk perbelanjaan menyimpan milikan apa-apa harta selama tempoh tidak melebihi empat belas hari, dan jika bailif terpaksa menyimpan harta itu melebihi empat belas hari, dia boleh menghendaki supaya deposit tambahan dibayar dan jika deposit itu tidak dibayar dia boleh melepaskan harta itu.

(2) Bailif hendaklah menyimpan rekod mengenai semua wang yang didepositkan dengannya di bawah subseksyen (1).

Memasuki premis

165. Bailif tidak boleh memecah masuk ke dalam mana-mana rumah yang dipagari atau bangunan yang didiami kecuali dengan kebenaran Mahkamah.

Resit

166. Bailif hendaklah memberikan resit bagi tiap-tiap jumlah wang yang diterimanya melalui levi, deposit atau selainnya, dan hendaklah membayar wang itu kepada pegawai yang berkenaan di Pejabat Pendaftaran.

Penggunaan hasil

167. Bailif hendaklah menggunakan wang yang dilevikan atau diterimanya melalui pelaksanaan mengikut susunan yang berikut:

- (a) perbelanjaan pelaksanaan;
- (b) pengembalian deposit pembiutang penghakiman yang tidak digunakan;
- (c) jika hal itu termasuk dalam Bahagian XIX, pembayaran ke dalam Mahkamah yang hendaklah diperlakukan mengikut Bahagian itu;
- (d) jika hal itu yang tidak termasuk dalam Bahagian XIX, pembayaran ke dalam Mahkamah untuk kredit pembiutang penghakiman tidak melebihi amaun yang diperlukan untuk menuai penghakiman pelaksanaan itu dan kos pelaksanaan itu;
- (e) pembayaran bakinya ke dalam Mahkamah untuk kredit penghutang penghakiman.

Perbelanjaan

168. Jika hasil pelaksanaan tidak cukup untuk menampung perbelanjaan pelaksanaan itu, pembiutang penghakiman hendaklah membayar kekurangan itu, tetapi dia bolehlah menuntutnya daripada penghutang penghakiman.

Penyata mengenai perintah

169.—(1) Bailif hendaklah membuat penyata dalam Borang MS 40 mengenai tiap-tiap perintah pelaksanaan sebaik sahaja dia menyempurnakan pelaksanaan itu dan hendaklah menyerahkan suatu salinan penyata itu kepada pemutang penghakiman dan penghutang penghakiman.

(2) Pemutang penghakiman berhak memeriksa dan menyalin mana-mana inventori harta, akaun jualan, baucar atau dokumen lain berhubungan dengan pelaksanaan itu yang disimpan atau disenggarakan oleh bailif.

Senarai inventori

170. Jika mana-mana harta disita dan dipindahkan dari tempat asalnya, bailif hendaklah, apabila diminta, memberi orang yang dalam jagaannya harta itu berada suatu inventori yang mencukupi tentang harta itu.

Arahan tentang pelaksanaan kewajipan bailif

171.—(1) Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak yang berkepentingan, memberikan apa-apa arahan kepada bailif tentang pelaksanaan kewajipannya sebagaimana yang difikirkan adil.

(2) Mahkamah boleh memanggil dan memeriksa mana-mana orang yang boleh memberikan maklumat berkenaan dengan apa-apa pelaksanaan.

Penyerahan kepada bailif

172. Mana-mana dokumen yang dikehendaki supaya diserahkan atau disampaikan kepada seorang bailif bolehlah disampaikan kepada Pendaftar pada waktu pejabat.

Pembayaran daripada Mahkamah

173. Tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis, apa-apa jumlah wang yang dibayar ke dalam Mahkamah oleh bailif untuk kredit mana-mana orang hendaklah, atas permohonannya, dibayar daripada Mahkamah kepadanya tanpa apa-apa perintah:

Dengan syarat bahawa Pendaftar boleh menurut budi bicaranya dalam apa-apa hal dan hendaklah, jika dia mempunyai notis bahawa mana-mana orang lain menuntut jumlah wang berkenaan atau mana-mana bahagiannya, menghendaki pemohon itu supaya mendapatkan perintah Mahkamah sebelum membuat pembayaran itu.

Penjualan

174. Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, segala penjualan hendaklah melalui pelelongan awam pada waktu pejabat dan notis dalam Borang MS 41 tentang tarikh, waktu dan tempat penjualan yang dicadangkan itu hendaklah ditampalkan di Papan Notis Mahkamah dan di tempat penjualan yang dicadangkan itu tidak kurang daripada tujuh hari sebelum penjualan itu.

BAB 4

PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNGAN DENGAN SAMAN PENGHUTANG PENGHAKIMAN

Pemakaian

175.—(1) Melainkan jika diperuntukkan selainnya di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain, Bab ini hendaklah terpakai bagi pelaksanaan apa-apa penghakiman bagi pembayaran wang.

(2) Dalam Bab ini, "penghakiman" termasuklah apa-apa perintah bagi pembayaran wang.

Permohonan untuk mendapatkan saman penghutang penghakiman

176.—(1) Jika penghakiman Mahkamah adalah untuk mendapatkan pembayaran wang, pemutang penghakiman yang berhak menguatkuasakan penghakiman itu boleh menghendaki penghutang penghakiman yang bertanggungan di bawah penghakiman itu hadir di Mahkamah untuk diperiksa secara lisan tentang keupayaannya membayar atau menyelesaikan hutang penghakiman itu dan untuk mendapatkan apa-apa harta yang boleh digunakan bagi pembayaran itu.

(2) Sesuatu permohonan meminta kehadiran seseorang penghutang penghakiman di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dengan memfailkan suatu permintaan dalam Borang MS 42 yang ditandatangani oleh pemohon atau Peguam Syarienya.

(3) Jika suatu penghakiman telah diberikan terhadap dua orang atau lebih, pemutang penghakiman boleh menghendaki saman penghutang penghakiman dikeluarkan terhadap setiap orang atau mana-mana orang yang bertanggungan di bawah penghakiman itu.

Mengeluarkan saman penghutang penghakiman

177.—(1) Apabila menerima suatu permohonan di bawah seksyen 176, Mahkamah hendaklah mengeluarkan suatu saman penghutang penghakiman dalam Borang MS 43.

(2) Sesuatu saman penghutang penghakiman hendaklah disampaikan kepada penghutang penghakiman itu sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum hari yang ditetapkan bagi pendengaran saman itu.

Pemeriksaan penghutang penghakiman

178.—(1) Pada hari yang ditetapkan untuk pendengaran saman penghutang penghakiman, Mahkamah boleh memeriksa penghutang penghakiman itu dan saksi-saksi lain dengan *iqrar*.

(2) Jika penghutang penghakiman tidak hadir pada hari yang ditetapkan untuk pendengaran saman itu, Mahkamah boleh—

(a) memerintahkan supaya dia ditangkap dan dibawa ke hadapan Mahkamah untuk diperiksa; atau

(b) membuat suatu perintah di bawah subseksyen (3) terhadap penghutang penghakiman itu.

(3) Mahkamah boleh memerintahkan penghutang penghakiman membayar hutang penghakiman itu sama ada—

(a) sekali gus dengan serta-merta atau dalam apa-apa masa yang ditetapkan oleh Mahkamah; atau

(b) secara ansuran yang hendaklah dibayar pada masa yang ditetapkan oleh Mahkamah.

Permohonan untuk mendapatkan notis penghakiman

179.—(1) Jika seseorang penghutang penghakiman tidak mematuhi mana-mana perintah yang dibuat oleh Mahkamah terhadapnya di bawah seksyen 178, pemutang penghakiman boleh, melalui notis penghakiman, meminta penghutang penghakiman itu hadir di Mahkamah untuk menunjukkan sebab mengapa dia tidak patut dikomitkan ke penjara kerana keingkaran itu.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan notis penghakiman di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dan diangkat sumpah oleh pemohon dalam Borang MS 44.

Mengeluarkan notis penghakiman

180.—(1) Apabila Mahkamah menerima permohonan di bawah seksyen 179, Mahkamah hendaklah mengeluarkan suatu notis penghakiman dalam Borang MS 45.

(2) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, suatu notis penghakiman hendaklah disampaikan ke diri penghutang penghakiman sekurang-kurangnya tujuh hari sebelum tarikh yang ditetapkan bagi kehadiran penghutang penghakiman itu.

Pendengaran notis penghakiman

181.—(1) Mahkamah boleh, selepas mendengar penghutang penghakiman yang hadir menurut suatu notis penghakiman di bawah seksyen 180, membuat suatu perintah pengkomitan bagi tempoh yang tidak melebihi tiga puluh hari atau mengubah perintah yang disebut dalam seksyen 178 sebagaimana yang difikirkannya adil.

(2) Jika suatu perintah pengkomitan dibuat, Mahkamah boleh memerintahkan supaya pelaksanaan perintah itu digantung dengan atau tanpa syarat untuk membolehkan penghutang penghakiman membayar amaun yang mengenainya perintah itu dibuat.

Perintah pengkomitan

182. Sesuatu perintah pengkomitan di bawah seksyen 181 hendaklah dalam Borang MS 46.

Pembayaran oleh penghutang penghakiman

183. Jika suatu perintah pengkomitan dibuat di bawah seksyen 181, penghutang penghakiman boleh, pada bila-bila masa, membayar amaun yang dinyatakan dalam perintah itu sama ada kepada bailif atau, jika penghutang penghakiman berada di dalam penjara, kepada pegawai yang menjaga penjara, dan mendapatkan pelepasannya.

Perakuan penunaian

184.—(1) Jika apa-apa hutang penghakiman yang mengenainya seseorang penghutang penghakiman dipenjarakan di bawah seksyen 181 ditunaikan melalui pembayaran atau selainnya, pemutang penghakiman hendaklah menyerah simpan dengan Pendaftar suatu perakuan penunaian yang ditandatangani olehnya dalam Borang MS 47.

(2) Jika pemutang penghakiman ingkar menyerah simpan perakuan yang disebut dalam subseksyen (1), penghutang penghakiman atau mana-mana orang bagi pihaknya boleh memohon kepada Mahkamah untuk mendapatkan suatu perintah bagi pelepasannya, dan Mahkamah semasa membuat perintah itu boleh mengarahkan supaya kos bagi permohonan itu hendaklah dibayar oleh pemutang penghakiman itu.

(3) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (2) hendaklah dalam Borang MS 48.

Tarikh perintah pengkomitan

185. Apa-apa perintah pengkomitan seseorang penghutang penghakiman di bawah seksyen 181 hendaklah mengandungi tarikh perintah itu dibuat dan hendaklah berkuat kuasa selama tempoh satu tahun dari tarikh itu.

BAHAGIAN XIX
PEMBAHAGIAN MENGIKUT KADAR

Hasil jualan pelaksanaan hendaklah dibahagikan mengikut kadar di kalangan pemutang penghakiman

186.—(1) Tertakluk kepada subseksyen (2), jika aset dihasilkan melalui penjualan atau selainnya pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman dan lebih daripada seorang telah, sebelum penghasilan itu, menahan harta yang daripadanya aset itu telah dihasilkan pada melaksanakan perintah-perintah atau penghakiman-penghakiman bagi pembayaran wang terhadap pengutang penghakiman yang sama tetapi belum lagi mendapat penunaianya, maka aset itu, setelah dipotong kos penghasilan itu, hendaklah dibahagi mengikut kadar di kalangan semua orang itu:

Dengan syarat bahawa—

- (a) jika harta itu dijual tertakluk kepada suatu gadaian, pemegang gadaian tidaklah berhak berkongsi dalam apa-apa lebihan yang berbangkit daripada hasil jualan itu;
- (b) jika mana-mana harta yang kena dijual pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman adalah tertakluk kepada suatu gadaian, Mahkamah boleh, dengan persetujuan pemegang gadaian, memerintahkan supaya harta itu dijual bebas dari daripada gadaian itu, dengan memberi pemegang gadaian itu hak yang sama terhadap hasil jualan itu seperti yang dipunyai olehnya terhadap harta yang dijual itu; dan
- (c) jika mana-mana harta tak alih dijual pada melaksanakan suatu perintah atau penghakiman yang memerintahkan penjualannya bagi melepaskan beban atas harta itu, hasil jualan itu hendaklah digunakan—
  - (i) pertamanya, bagi menjelaskan perbelanjaan penjualan itu;
  - (ii) keduanya, bagi melepaskan wang pokok yang kena dibayar atas beban itu;

(iii) ketiganya, bagi melepaskan wang pokok yang kena dibayar atas bebanan kemudiannya, jika ada; dan

(iv) keempatnya, untuk dibahagikan mengikut kadar antara pemegang-pemegang perintah atau penghakiman bagi pembayaran wang terhadap penghutang penghakiman yang telah, terdahulu daripada penjualan harta itu, memohon kepada Mahkamah yang meluluskan perintah atau penghakiman itu dan belum lagi mendapat penunaianya.

(2) Jika kesemua atau mana-mana aset yang kena dibahagikan mengikut kadar di bawah seksyen ini telah dibayar kepada seseorang yang tidak berhak menerima pembahagian itu, mana-mana orang yang berhak sedemikian boleh mendakwa orang itu supaya memulangkan aset itu.

(3) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh berkuat kuasa untuk mengecewakan atau menangguhkan apa-apa tuntutan yang di bawah undang-undang bertulis lain patut dibayar mengikut keutamaannya.

BAHAGIAN XX PROSIDING INTERLOKUTORI DAN PERINTAH INTERIM

BAB 1 PROSIDING INTERLOKUTORI

Cara membuat permohonan

187.—(1) Jika melalui Ordinan ini sesuatu permohonan semasa apa-apa prosiding, sama ada sebelum atau selepas penghakiman, dibenarkan dibuat kepada Mahkamah secara nyata atau secara tersirat, maka permohonan itu hendaklah dibuat dalam Borang MS 49 dan hendaklah, melainkan jika diarahkan selainnya oleh Mahkamah, didengar di dalam Kamar di hadapan seorang Hakim.

(2) Tiap-tiap permohonan hendaklah menyatakan jenis perintah yang dipohon secara am dan alasan-alasan bagi permohonan itu.

(3) Sesuatu permohonan di bawah Bab ini boleh dibuat secara *ex parte* melainkan jika diarahkan selainnya oleh Mahkamah atau diperuntukkan selainnya dalam Bab ini.

Notis permohonan hendaklah difailkan

188.—(1) Suatu permohonan hendaklah disifatkan telah dibuat apabila notis berkenaan dengan permohonan itu telah difailkan dan dimeteraikan oleh seorang pegawai Pejabat Pendaftaran.

(2) Sesuatu permohonan tidak boleh dipinda selepas difailkan tanpa kebenaran Mahkamah.

Penyampaian permohonan

189. Apa-apa permohonan yang hanya meminta supaya apa-apa tempoh masa dilanjutkan atau dipendekkan boleh disampaikan pada hari sebelum hari yang dinyatakan bagi pendengarannya tetapi, kecuali sebagaimana yang disebut terdahulu dan melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah atau diperuntukkan selainnya dalam Ordinan ini, sesuatu permohonan hendaklah disampaikan kepada setiap pihak lain tidak kurang daripada dua hari genap sebelum hari yang dinyatakan sedemikian.

Afidavit

190.—(1) Tiap-tiap permohonan hendaklah disokong dengan afidavit.

(2) Mana-mana pihak—

(a) yang memfailkan afidavit yang dicadang hendak digunakan olehnya dalam apa-apa prosiding berhubungan dengan permohonan itu; atau

(b) yang bercadang untuk menggunakan dalam mana-mana prosiding sedemikian apa-apa afidavit yang difailkan olehnya dalam prosiding yang terdahulu,

hendaklah memberikan notis kepada tiap-tiap pihak lain tentang pemfailan itu atau tentang cadangannya hendak berbuat demikian, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Salinan dokumen

191. Salinan asal apa-apa dokumen yang hendak digunakan sebagai keterangan dalam prosiding berhubungan dengan permohonan itu hendaklah, jika dokumen itu boleh didapati, dibawa, dan salinan mana-mana dokumen itu atau mana-mana bahagiannya hendaklah dibekalkan bagi kegunaan Mahkamah atau diberikan kepada pihak-pihak lain dalam prosiding itu.

Penangguhan

192.—(1) Pendengaran sesuatu permohonan boleh ditangguhkan dari semasa ke semasa, sama ada secara umum atau kepada suatu tarikh tertentu, mengikut mana-mana yang sesuai.

(2) Jika pendengaran itu ditangguhkan secara umum, maka pihak yang membuat permohonan itu boleh memasukkannya semula dengan memberikan notis dua hari genap sebelum tarikh yang ditetapkan bagi pendengaran kepada semua pihak lain yang kepada mereka salinan permohonan itu telah disampaikan.

Ketakhadiran

193.—(1) Jika pemohon tidak hadir pada pendengaran permohonannya, Mahkamah boleh membuang permohonan itu.

(2) Jika mana-mana pihak dalam sesuatu permohonan tidak hadir pada pendengaran pertama atau mana-mana pendengaran sambungannya dan Mahkamah berpendapat adalah suaimanfaat diteruskan pendengaran itu tanpa kehadiran mana-mana pihak, maka Mahkamah bolehlah berbuat demikian.

(3) Sebelum meneruskan pendengaran tanpa kehadiran mana-mana pihak, Mahkamah hendaklah berpuas hati bahawa permohonan itu atau notis tentang masa yang ditetapkan bagi pendengaran sambungannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, telah disampaikan dengan sewajarnya kepada pihak itu.

(4) Jika permohonan itu telah dibuang tanpa pendengaran oleh sebab pemohon tidak hadir, maka Mahkamah, jika berpuas hati bahawa adalah adil berbuat demikian, boleh membenarkan permohonan itu dimasukkan semula.

(5) Jika Mahkamah yang mendengar sesuatu permohonan meneruskan pendengaran tanpa kehadiran sesuatu pihak, maka, dengan syarat bahawa apa-apa perintah yang dibuat pada pendengaran itu belum lagi disempurnakan, Mahkamah, jika berpuas hati adalah adil berbuat sedemikian, boleh mendengar semula permohonan itu.

Perintah yang dibuat secara *ex parte* boleh diketepikan

194.—(1) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, mengetepikan sesuatu perintah yang dibuat secara *ex parte* di bawah Bab ini.

(2) Sesuatu permohonan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dalam masa empat belas hari dari tarikh perintah itu dan hendaklah didengar secara antara pihak.

Permohonan dalam prosiding

195. Mahkamah boleh, menurut budi bicaranya, semasa mendengar sesuatu permohonan di bawah Bab ini, membenarkan apa-apa permohonan yang berbangkit dalamnya didengar secara lisan.

BAB 2

PERINTAH INTERIM

Pemakaian

196. Bab ini hendaklah terpakai hanya bagi Mahkamah Tinggi Syariah.

Kuasa Mahkamah untuk memberikan perintah interim

197.—(1) Tertakluk kepada Bab ini, Mahkamah hendaklah mempunyai kuasa, menurut budi bicaranya, untuk memberikan apa-apa perintah interim atas apa-apa terma yang difikirkannya patut dan boleh memberikan apa-apa arahan tentang prosiding selanjutnya.

(2) Sesuatu permohonan untuk mendapatkan perintah interim hendaklah dibuat dalam Borang MS 50 dan disokong dengan afidavit.

Tiada rayuan terhadap perintah interim

198. Tiada rayuan boleh dibuat terhadap apa-apa perintah interim yang dibuat di bawah Bab ini.

Penahanan, pemeliharaan, dsb. hal perkara kausa atau perkara

199.—(1) Atas permohonan mana-mana pihak dalam sesuatu kausa atau perkara, Mahkamah boleh membuat suatu perintah bagi penahanan, pemeliharaan atau penjagaan mana-mana harta yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu, atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya, atau bagi pemeriksaan mana-mana harta sedemikian dalam milikan suatu pihak dalam kausa atau perkara itu.

(2) Bagi maksud membolehkan apa-apa perintah di bawah subseksyen (1) dijalankan, Mahkamah boleh melalui perintah itu memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk memasuki mana-mana harta tak alih dalam milikan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu.

(3) Jika hak mana-mana pihak kepada suatu dana tertentu dipertikaikan dalam suatu kausa atau perkara, Mahkamah boleh, atas permohonan suatu pihak dalam kausa atau perkara itu, memerintahkan supaya dana itu dibayar ke dalam Mahkamah atau selainnya dijamin.

Injunksi

200.—(1) Atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, sebelum atau selepas pendengaran kausa atau perkara itu, Mahkamah boleh memberikan injunksi, sama ada atau tidak tuntutan untuk mendapatkan injunksi itu telah dimasukkan dalam saman, tuntutan balas atau notis pihak ketiga, mengikut mana-mana yang berkenaan.

(2) Permohonan di bawah seksyen ini tidak boleh dibuat sebelum tindakan dimulakan kecuali dalam keadaan yang mendesak.

(3) Jika pemohon ialah plaintif dan kes itu satu kes yang mendesak, permohonan itu boleh dibuat secara *ex parte* yang hendaklah disokong dengan afidavit dan afidavit itu hendaklah mengandungi suatu pernyataan yang jelas dan ringkas lagi padat—

- (a) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan terhadap defendan dalam prosiding itu;
- (b) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan untuk mendapatkan injunksi itu;
- (c) tentang fakta-fakta yang menjadi sandaran bagi mewajarkan permohonan dibuat secara *ex parte* itu, termasuk butir-butir terperinci mengenai apa-apa notis yang diberikan kepada defendan atau, jika butir-butir itu tidak diberikan, sebab butir-butir itu tidak diberikan;
- (d) tentang apa-apa jawapan yang ditegaskan oleh defendan, atau yang difikirkan mungkin akan ditegaskan olehnya, sama ada kepada tuntutan dalam tindakan itu atau kepada tuntutan bagi injunksi itu;
- (e) tentang apa-apa fakta yang diketahui oleh pemohon yang mungkin menyebabkan Mahkamah tidak memberikan injunksi secara *ex parte* itu;
- (f) tentang sama ada mana-mana permohonan secara *ex parte* terdahulu yang seumpamanya telah dibuat kepada mana-mana Hakim lain dan, jika demikian, perintah yang dibuat dalam permohonan terdahulu itu; dan
- (g) tentang relief yang sebenarnya dipohon.

(4) Walau apa pun subseksyen (1) dan (3), dalam mana-mana prosiding terhadap Kerajaan atau Majlis, Mahkamah tidak boleh memberikan suatu injunksi tetapi sebagai ganti boleh membuat suatu perintah mengisyiharkan hak pihak-pihak dalam kausa atau perkara itu.

(5) Mahkamah tidak boleh memberikan suatu injunksi atau apa-apa perintah terhadap mana-mana pegawai Kerajaan atau pegawai Majlis jika kesan injunksi atau pembuatan perintah itu memberikan relief yang tidak mungkin boleh didapat olehnya dalam prosiding terhadap Kerajaan atau Majlis.

seminar

Perintah interim tentang *hadhanah*

201.—(1) Tertakluk kepada Ordinan Undang-Undang Keluarga Islam, 2001 [*Bab 43*], jika Mahkamah berpuas hati, atas permohonan mana-mana pihak untuk mendapatkan *hadhanah* seseorang kanak-kanak dalam apa-apa [redacted] perkara bahawa hal keadaan memerlukan dibuat suatu perintah interim tentang *hadhanah* kanak-kanak itu, maka Mahkamah boleh membuat perintah sedemikian yang hendaklah berkuat kuasa serta-merta dan hendaklah terus berkuat kuasa sehingga Mahkamah membuat keputusan atas kausa atau perkara itu.

(2) Permohonan di bawah seksyen ini tidak boleh dibuat sebelum tindakan dimulakan kecuali dalam hal yang mendesak dan demi kepentingan keadilan atau perlindungan pemohon atau kanak-kanak itu didapati bahawa campur tangan serta-merta Mahkamah adalah perlu.

[redacted] *Perintah interim adalah plaintif* dan kes itu satu kes yang mendesak, [redacted] *defendant* boleh dibuat secara *ex parte* yang hendaklah *afidavit* dengan *afidavit* dan afidavit itu hendaklah mengandungi suatu pernyataan yang jelas dan ringkas lagi padat—

- (a) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan terhadap defendant dalam prosiding itu;
- (b) tentang fakta-fakta yang membawa kepada tuntutan untuk mendapatkan [redacted];
- (c) tentang fakta-fakta yang menjadi sandaran bagi mewajarkan permohonan dibuat [redacted];
- (d) tentang apa-apa fakta yang diketahui oleh pemohon yang mungkin menyebabkan Mahkamah tidak memberikan perintah interim itu;
- (e) tentang sama ada mana-mana permohonan [redacted] terdahulu yang seumpamanya telah dibuat kepada mana-mana Hakim lain dan, jika demikian, perintah yang dibuat dalam permohonan terdahulu itu; dan

(f) tentang relief yang sebenarnya dipohon.

Perintah interim tentang nafkah

202.—(1) Tertakluk kepada Ordinan Undang-Undang Keluarga Islam, 2001 [*Bab 43*], jika Mahkamah berpuas hati, atas permohonan mana-mana pihak yang berhak mendapat nafkah dalam apa-apa kausa atau perkara, bahawa hal keadaan memerlukan dibuat suatu perintah interim tentang nafkah terhadap orang yang bertanggungan menurut Undang-Undang Islam untuk membayar nafkah, maka Mahkamah boleh membuat perintah sedemikian yang hendaklah berkuat kuasa serta-merta dan hendaklah terus berkuat kuasa sehingga Mahkamah membuat keputusan atas kausa atau perkara itu.

(2) Jika permohonan yang disebut dalam subseksyen (1) adalah berkenaan dengan suatu perintah interim untuk mendapatkan nafkah seseorang kanak-kanak, Mahkamah tidak boleh membuat perintah sedemikian melainkan jika Mahkamah berpuas hati bahawa bapa kanak-kanak itu atau seseorang yang bertanggungan menurut Undang-Undang Islam untuk membayar nafkah kanak-kanak itu berkeupayaan untuk membayar nafkah yang dipohon itu.

Kuasa untuk memerintahkan diambil sampel, dsb.

203.—(1) Jika difikirkan oleh Mahkamah perlu atau suaimanfaat bagi maksud mendapatkan maklumat atau keterangan penuh dalam mana-mana kausa atau perkara, Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu, dan atas apa-apa terma, jika ada, yang difikirkannya adil, melalui perintah membenarkan atau menghendaki supaya diambil apa-apa sampel mana-mana harta yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya, apa-apa pemerhatian dibuat tentang harta itu atau apa-apa ujikaji diujikan ke atas atau dengan harta itu.

(2) Bagi maksud membolehkan mana-mana perintah di bawah subseksyen (1) dijalankan, Mahkamah boleh melalui perintah itu memberi kuasa kepada mana-mana orang untuk memasuki mana-mana harta tak alih dalam milikan mana-mana pihak dalam kausa atau perkara itu.

(3) Suatu permohonan di bawah seksyen ini hendaklah disokong dengan afidavit.

Penjualan harta mudah musnah, dsb.

204. Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak dalam mana-mana kausa atau perkara, membuat suatu perintah bagi penjualan oleh mana-mana orang, mengikut apa-apa cara dan atas apa-apa terma, jika ada, sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu mana-mana harta alih yang menjadi hal perkara kausa atau perkara itu atau yang mengenainya apa-apa soalan mungkin berbangkit dalamnya dan mungkin merosot jika disimpan atau yang bagi apa-apa sebab baik yang lain adalah wajar dijual dengan serta-merta.

Perintah bagi perbicaraan awal

205. Jika semasa mendengar permohonan, yang dibuat sebelum perbicaraan suatu kausa atau perkara, untuk mendapatkan perintah interim didapati oleh Mahkamah bahawa perkara yang dipertikaikan itu boleh diuruskan dengan lebih baik lagi dengan cara mengadakan perbicaraan awal daripada menimbangkan keseluruhan merit kausa atau perkara itu bagi maksud permohonan itu, maka Mahkamah boleh membuat perintah yang sewajarnya dan boleh juga membuat apa-apa perintah berkenaan dengan tempoh sebelum perbicaraan sebagaimana yang dikehendaki bagi keadilan kes itu.

Mendapatkan kembali harta alih yang tertakluk kepada lien, dsb.

206. Jika plaintif, atau defendant melalui tuntutan balas, menuntut untuk mendapatkan kembali harta alih tertentu dan pihak yang daripadanya harta itu hendak didapatkan kembali tidak mempertikaikan hakmilik pihak yang membuat tuntutan itu tetapi menuntut bahawa dia berhak memegang simpan harta itu menurut kuasa suatu lien atau selainnya sebagai jaminan bagi apa-apa jumlah wang, Mahkamah boleh, pada bila-bila masa selepas tuntutan bahawa dia berhak sedemikian ternyata daripada pliding itu, jika ada, atau melalui afidavit atau selainnya hingga memuaskan hatinya, memerintahkan bahawa pihak yang hendak mendapatkan kembali harta itu adalah bebas untuk membayar ke dalam Mahkamah, sementara menanti keputusan tindakan itu, amaun wang yang mengenainya jaminan itu dituntut dan apa-apa jumlah wang selanjutnya, jika ada, bagi bayaran perkhidmatan dan kos sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah dan bahawa, apabila bayaran sedemikian dibuat, harta yang dituntut itu hendaklah diserahkan kepada pihak yang menuntutnya, tetapi tertakluk kepada Akta Kawalan Pertukaran Wang 1953 [*Akta 17*].

Mbenarkan pendapatan daripada harta yang menjadi hal perkara prosiding

207. Jika apa-apa harta alih atau harta tak alih menjadi hal perkara mana-mana prosiding, dan Mahkamah berpuas hati bahawa harta itu lebih daripada mencukupi untuk menjawab segala tuntutan mengenainya yang baginya peruntukan patut dibuat dalam prosiding itu, Mahkamah boleh pada bila-bila masa membenarkan keseluruhan atau sebahagian pendapatan daripada harta itu dibayar, selama apa-apa tempoh yang diarahkan olehnya, kepada mana-mana atau kesemua pihak yang mempunyai kepentingan dalamnya atau boleh mengarahkan supaya mana-mana bahagian harta alih itu dipindahmilikkan atau dihantarserahkan kepada mana-mana atau kesemua pihak itu.

BAHAGIAN XXI
KUASA HAKIM DAN PENDAFTAR

Kuasa Pendaftar

208. Dalam mana-mana Mahkamah yang baginya dia dilantik, Pendaftar di dalam Kamar boleh—

- (a) menangguhkan apa-apa prosiding;
- (b) menetapkan tarikh perbicaraan apa-apa prosiding;
- (c) mentadbirkan sumpah untuk afidavit dan menerima bon;
- (d) apabila cagaran diperintah diberikan, menentukan supaya ia mencukupi dan memerlukan supaya penjamin membuktikannya;
- (e) dengan persetujuan semua pihak, memerintahkan penyatuhan mana-mana prosiding; dan
- (f) menjalankan apa-apa fungsi lain yang diperuntukkan di bawah Ordinan ini atau apa-apa perintah Hakim.

Kuasa Hakim

209.—(1) Seseorang Hakim boleh—

- (a) menjalankan semua kewajipan dan kuasa yang diberikan kepadanya oleh mana-mana undang-undang bertulis;
- (b) menjalankan fungsinya di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar mengenai apa-apa prosiding dalam had bidang kuasa tempatannya; dan
- (c) mencatatkan penghakiman yang dibuat melalui pengakuan atau melalui persetujuan pihak-pihak di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar.

(2) Seseorang Hakim boleh menjalankan di dalam Mahkamah atau di dalam Kamar segala kuasa yang diberikan kepada Pendaftar di bawah seksyen 208.

(3) Seseorang Hakim Mahkamah Tinggi Syariah boleh, atas permohonan mana-mana pihak atau menurut budi bicaranya, memerintahkan Mahkamah Rendah Syariah supaya menghidupkan semula mana-mana kes yang telah ditolak.

(4) Ketua Hakim Syarie boleh, atas permohonan mana-mana pihak atau menurut budi bicaranya, memerintahkan mana-mana Mahkamah supaya menghidupkan semula mana-mana kes yang telah ditolak.

Rayuan kepada Hakim di dalam Kamar terhadap penghakiman, dsb., Pendaftar

210.—(1) Sesuatu rayuan boleh dibuat kepada seorang Hakim di dalam Kamar terhadap apa-apa penghakiman, perintah atau keputusan Pendaftar.

(2) Rayuan di bawah subseksyen (1) hendaklah dibuat dengan menyampaikan kepada setiap pihak lain dalam prosiding itu yang penghakiman, perintah atau keputusan mengenainya telah diberikan suatu notis dalam Borang MS 51 untuk hadir di hadapan Hakim pada hari yang dinyatakan dalam notis itu.

(3) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah, notis itu hendaklah difailkan dalam masa tujuh hari selepas penghakiman, perintah atau keputusan yang dirayukan itu diberikan atau dibuat dan hendaklah disampaikan tidak kurang daripada dua hari genap sebelum hari yang ditetapkan untuk pendengaran rayuan itu.

(4) Kecuali sebagaimana yang diarahkan selainnya oleh Mahkamah, suatu rayuan di bawah seksyen ini tidak boleh berkuat kuasa sebagai penggantungan prosiding yang dalamnya rayuan itu dibawa.

(5) Keputusan Hakim di dalam Kamar adalah muktamad.

BAHAGIAN XXII

WANG DAN HARTA DI DALAM MAHKAMAH

Akaun bank Mahkamah

211. Tiap-tiap Mahkamah hendaklah menyimpan suatu akaun rasmi mengikut Undang-Undang Islam di mana-mana bank.

Pembayaran ke dalam Mahkamah

212. Wang yang dibayar ke dalam Mahkamah boleh dibayar kepada Pendaftar dengan menyatakan tujuan wang itu dibayar dan Pendaftar hendaklah mengeluarkan resit penerimaannya.

Pembayaran ke dalam bank

213. Semua wang yang diterima di bawah seksyen 212 hendaklah, dengan seberapa segera yang boleh, dimasukkan ke dalam akaun bank Mahkamah.

Notis kepada orang yang berhak

214. Jika wang dibayar ke dalam Mahkamah untuk kredit mana-mana orang, orang yang membayar itu hendaklah dengan segera memberikan notis mengenai pembayaran itu kepada orang yang untuk kreditnya wang itu dibayar.

Pembayaran daripada Mahkamah

215.—(1) Sebelum membuat apa-apa pembayaran daripada Mahkamah, Pendaftar—

(a) boleh menghendaki bukti bahawa orang yang memohon pembayaran itu ialah orang yang berhak atau diberi kuasa untuk menerima pembayaran itu; dan

(b) hendaklah memastikan bahawa semua wang yang kena dibayar kepada Kerajaan yang telah dimaklumkan kepadanya telah dibayar atau dipotong.

Cara membuat pembayaran

216.—(1) Pembayaran daripada Mahkamah—

(a) jika tidak melebihi lima puluh ringgit, boleh dibuat secara tunai; dan

(b) jika lima puluh ringgit atau lebih, hendaklah dibuat melalui cek yang kena dibayar kepada penerima, dipalang dan diendorskan “tak boleh niaga” dan ditanda “Boleh dibayar hanya dalam masa 90 hari dari tarikh”.

(2) Cek yang tidak ditunaikan dalam masa sembilan puluh hari dari tarikh cek itu boleh diperbaharui atau diganti.

Kiriman melalui pos

217.—(1) Pendaftar boleh menurut budi bicaranya dan jika diminta sedemikian mengirimkan melalui pos apa-apa wang yang hendak dibayar daripada Mahkamah.

(2) Jika apa-apa wang dikirimkan melalui pos, Pendaftar hendaklah mendapatkan resit baginya selepas kiriman dibuat dan tanggungjawab kerana kehilangannya hendaklah ditanggung oleh penerima.

Buku akaun

218.—(1) Mahkamah hendaklah menyenggarakan apa-apa buku akaun sebagaimana yang dikehendaki oleh Arahan-Arahan Perbendaharaan.

(2) Dalam seksyen ini, “Arahan-Arahan Perbendaharaan” erti arahan-arahan yang dikeluarkan oleh Perbendaharaan di bawah seksyen 4 Akta Tatacara Kewangan 1957 [*Akta 61*].

Kos perkhidmatan

219. Tiada kos perkhidmatan boleh dikenakan ke atas apa-apa dana yang disimpan di dalam Mahkamah.

Dana tak dituntut, dsb.

220.—(1) Walau apa pun apa-apa jua dalam mana-mana undang-undang bertulis lain, dana di dalam Mahkamah dan semua barang kemas, sekuriti dan harta alih, selain wang, dan apa-apa suratikatan atau dokumen yang dikehendaki bagi maksud pendengaran atau prosiding, yang tidak dituntut selepas lima belas tahun, hendaklah menjadi harta dan terletak hak pada Baitulmal.

(2) Mahkamah boleh, atas permohonan mana-mana pihak menuntut dan jika berpuas hati bahawa pihak menuntut itu berhak kepada wang atau harta yang terletak hak pada Baitulmal di bawah subseksyen (1), memerintahkan Baitulmal membayar wang atau memulangkan harta itu atau nilainya kepada pihak menuntut itu.

BAHAGIAN XXIII
KOS, ELAUN DAN FI MAHKAMAH

Fi Mahkamah

221.—(1) Tertakluk kepada subseksyen (2), maka hendaklah dibayar berkenaan dengan semua kausa, perkara dan prosiding di Mahkamah apa-apa fi sebagaimana yang ditetapkan.

(2) Kerajaan atau Majlis tidaklah dikehendaki membayar apa-apa fi Mahkamah dalam prosiding oleh atau terhadap Kerajaan atau Majlis.

(3) Fi Mahkamah hendaklah dibayar dengan wang tunai.

(4) Tiada fi boleh dikenakan berkenaan dengan apa-apa prosiding yang diambil atas kehendak Mahkamah.

Kos

222. Tertakluk kepada Ordinan ini, Mahkamah hendaklah, menurut budi bicaranya, mengawardkan kos bagi prosiding yang difailkan dalam Mahkamah itu walaupun Mahkamah itu tidak mempunyai bidang kuasa mengenai prosiding itu.

Taksiran kos

223. Kos hendaklah ditaksirkan oleh Mahkamah atau Pendaftar mengikut kaedah-kaedah yang dibuat di bawah Ordinan ini.

Saksi

224. Jika pada pendengaran apa-apa prosiding seseorang hadir di Mahkamah sebagai seorang saksi mengenai fakta, atau sebagai seorang saksi untuk mengemukakan sesuatu dokumen, maka boleh dibenarkan baginya apa-apa jumlah wang yang patut sebagaimana yang ditetapkan.

Saksi pakar

225. Jika pada pendengaran apa-apa prosiding seseorang hadir di Mahkamah sebagai seorang saksi pakar, maka boleh dibenarkan suatu fi baginya kerana hadir di Mahkamah, dan sebagai tambahan, suatu fi kerana layak memberikan keterangan sebagai pakar sedemikian.

Elaun Sara hidup dan perjalanan

226. Sebagai tambahan kepada apa-apa elauan yang kena dibayar di bawah seksyen 224 dan 225, boleh dibenarkan bagi seseorang saksi atau sesuatu pihak apa-apa perbelanjaan yang telah dilakukan dengan sebenarnya dan semunasabahnya oleh saksi atau pihak itu dalam perjalanan ke dan dari Mahkamah atau kerana tinggal di tempat penginapannya.

Kehadiran dalam lebih daripada satu prosiding

227. Jika seseorang saksi atau sesuatu pihak hadir di Mahkamah berkenaan dengan dua prosiding atau lebih, maka jumlah wang yang boleh dibenarkan baginya di bawah seksyen 224 atau 225 berkenaan dengan sesuatu prosiding bolehlah diumpukan antara beberapa prosiding itu.

Saksi tidak dipanggil

228. Elauan boleh dibayar kepada seseorang saksi sama ada dia dipanggil ataupun tidak, jika kehadirannya diperlukan.

BAHAGIAN XXIV

PENGHINAAN MAHKAMAH

Notis menunjukkan sebab

229.—(1) Mahkamah mempunyai bidang kuasa untuk memulakan prosiding terhadap mana-mana orang kerana menghina Mahkamah dan boleh, dalam prosiding sedemikian, membuat suatu perintah pengkomitan selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau boleh mengenakan denda tidak melebihi dua ribu ringgit.

(2) Jika penghinaan dilakukan di dalam Mahkamah, maka tidaklah perlu bagi Mahkamah menyampaikan notis untuk menunjukkan sebab tetapi Mahkamah hendaklah memastikan bahawa orang yang dikatakan melakukan penghinaan itu faham tentang kesalahan yang dikatakan terhadapnya dan diberi peluang untuk didengar untuk membela dirinya, dan Mahkamah hendaklah membuat suatu rekod yang sepatutnya mengenai prosiding itu.

(3) Dalam hal penghinaan yang dilakukan di luar Mahkamah, notis supaya menunjukkan sebab mengapa tindakan atau prosiding tidak boleh diambil terhadapnya hendaklah disampaikan ke diri orang yang dikatakan melakukan penghinaan itu.

Penghinaan oleh pertubuhan perbadanan

230. Jika penghinaan Mahkamah dilakukan oleh sesuatu pertubuhan perbadanan, mana-mana orang yang pada masa penghinaan itu dilakukan ialah pengarah, pengurus atau setiausaha pertubuhan perbadanan itu atau selainnya bertanggungjawab atas pengurusan pertubuhan perbadanan itu adalah juga melakukan penghinaan itu melainkan jika dia membuktikan bahawa—

(a) penghinaan itu telah dilakukan oleh pertubuhan perbadanan itu tanpa persetujuan atau pembiarannya; atau

(b) dia telah mengambil segala usaha yang wajar bagi mengelakkan berlakunya penghinaan itu sebagaimana yang patut diambil olehnya dengan mengambil kira sifat jawatannya atau jenis fungsinya dalam pertubuhan perbadanan itu dan segala hal keadaan.

Prosiding tanpa kebenaran

231. Mana-mana orang yang melakukan apa-apa perbuatan atau mengambil apa-apa prosiding atas nama atau bagi pihak orang lain dengan mengetahui bahawa dia tidak dibenarkan dengan sahnya oleh orang itu adalah melakukan kesalahan menghina Mahkamah.

BAHAGIAN XXV

PELBAGAI

Bahasa

232.—(1) Melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Ketua Hakim Syarie, bahasa kebangsaan bolehlah digunakan dalam semua prosiding di Mahkamah.

(2) Apa-apa dokumen yang dikehendaki untuk digunakan menurut Ordinan ini bolehlah dalam bahasa kebangsaan, dan dokumen dalam mana-mana bahasa lain hendaklah disertakan dengan terjemahannya dalam bahasa kebangsaan.

Borang

233. Borang-Borang yang dinyatakan dalam Jadual Ketiga, dengan apa-apa pengubahan mengikut kehendak hal keadaan, hendaklah digunakan bagi masing-masing maksud yang disebut dalamnya.

Salinan diperakui

234 Atas permohonan dan apabila dibayar fi yang ditetapkan oleh mana-mana orang, Pendaftar boleh membekalkan salinan diperakui bagi apa-apa dokumen termasuk, dengan keizinan Mahkamah, mana-mana nota keterangan kepada orang itu.

Fi, deposit dan pembayaran

235. Jika apa-apa fi atau deposit kena dibayar berkenaan dengan apa-apa perbuatan, atau apa-apa pembayaran terlibat dalam melakukan perbuatan itu, pegawai yang dipertanggungkan untuk melakukan perbuatan itu tidaklah berkewajipan melakukannya sehingga fi atau deposit atau amaun pembayaran itu telah dibayar.

Larangan ke atas pegawai Mahkamah

236. Tiada seorang pun pegawai Mahkamah boleh menjadi penjamin, atau menandatangani apa-apa resit atau dokumen atau menerima apa-apa wang untuk atau bagi pihak mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding di Mahkamah, atau membuat tawaran atau selainnya menjadi pembeli secara langsung atau tak langsung di mana-mana penjualan oleh Mahkamah.

Memberikan jaminan

237.—(1) Jaminan hendaklah diberikan dengan mendepositkan wang atau melalui bon yang amanannya hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah atau Pendaftar.

(2) Perbelanjaan mengenai jaminan, jika ada, hendaklah ditanggung oleh orang yang memberikan jaminan itu.

(3) Satu akuanji bertulis oleh seorang Peguam Syarie boleh diterima sebagai ganti jaminan yang disebut dalam subseksyen (1).

(4) Jika jaminan diberikan dengan mendepositkan wang, wang itu tidak boleh dibayar keluar tanpa perintah Mahkamah.

(5) Jika jaminan diberikan melalui bon, seorang penjamin adalah diperlukan melainkan jika diperintahkan selainnya oleh Mahkamah.

Memanjang atau memendekkan masa

238.—(1) Mahkamah boleh, atas apa-apa terma yang difikirkannya adil, melalui perintah, melanjutkan atau memendekkan tempoh yang dalamnya seseorang dikehendaki atau dibenarkan oleh Ordinan ini atau oleh mana-mana penghakiman, perintah atau arahan untuk melakukan apa-apa perbuatan dalam mana-mana prosiding.

(2) Mahkamah boleh melanjutkan apa-apa tempoh yang disebut dalam subseksyen (1) walaupun permohonan untuk mendapatkan pelanjutan itu tidak dibuat sehingga selepas habis tempoh itu.

Perkara yang mengaibkan, dsb.

239. Mahkamah boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permintaan mana-mana pihak, pada bila-bila masa, memerintahkan supaya apa-apa dokumen atau kandungan apa-apa dokumen yang mengaibkan, tak relevan, menyusahkan, menindas, menimbulkan perbahasan atau terlalu panjang dibatalkan.

Kehadiran sendiri

240. Tertakluk kepada mana-mana undang-undang bertulis lain, Mahkamah boleh jika difikirkannya perlu memerintahkan supaya mana-mana pihak dalam apa-apa prosiding hadir sendiri pada bila-bila masa, melainkan jika pihak itu berada di luar Negeri, dan kegagalan sengaja untuk mematuhi perintah ini hendaklah menjadi suatu penghinaan Mahkamah.

Penyampaian oleh Mahkamah lain

241. Mana-mana proses atau dokumen yang dikehendaki disampaikan oleh seseorang pegawai Mahkamah kepada sesuatu pihak boleh disampaikan oleh mana-mana Mahkamah lain.

Merekodkan keterangan sebelum pendengaran

242.—(1) Jika Mahkamah berpuas hati bahawa keterangan mana-mana pihak atau saksi patut diambil sebelum tarikh pendengaran, Mahkamah atau mana-mana Hakim yang diarahkan oleh Mahkamah itu boleh mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi sedemikian di mana-mana tempat yang difikirkannya sesuai dan keterangan yang diambil sedemikian boleh digunakan dalam pendengaran itu.

(2) Notis bahawa keterangan akan diambil di bawah subseksyen (1) hendaklah disampaikan kepada pihak yang satu lagi tidak kurang daripada dua hari sebelum tarikh keterangan itu diambil sedemikian dan pihak yang satu lagi itu boleh mengambil bahagian dalam prosiding itu.

Surat permintaan

243.—(1) Tertakluk kepada subseksyen (2), Mahkamah atau Hakim boleh, dalam hal apa-apa prosiding yang belum selesai di hadapan suatu Mahkamah lain, mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi atau orang lain dan menerima apa-apa dokumen yang dikemukakan bagi prosiding yang belum selesai itu.

(2) Kuasa Mahkamah atau Hakim di bawah subseksyen (1) hendaklah dijalankan jika terdapat suatu permintaan bertulis daripada Mahkamah yang dihadapannya prosiding itu belum selesai.

(3) Walau apa pun subseksyen (1), Mahkamah yang dihadapannya prosiding itu belum selesai boleh, atas kehendaknya sendiri atau atas permohonan mana-mana pihak dalam prosiding itu, meminta suatu Mahkamah lain mengambil keterangan daripada mana-mana pihak atau saksi dalam prosiding itu, jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa pihak atau saksi itu tidak dapat hadir di Mahkamah itu kerana alasan yang munasabah atau jika kehadiran pihak atau saksi itu akan menyebabkan pihak yang memanggil saksi itu menanggung perbelanjaan yang tidak munasabah.

Kuasa sedia ada Mahkamah

244. Tiada apa-apa jua dalam Ordinan ini boleh disifatkan sebagai mengehadkan atau menyentuh kuasa sedia ada pada Mahkamah untuk membuat apa-apa perintah yang perlu untuk mengelakkan ketidakadilan atau mengelakkan penyalahgunaan proses Mahkamah.

Rujukan kepada Undang-Undang Islam ✓

245.—(1) Mana-mana peruntukan atau pentafsiran mana-mana peruntukan dalam Ordinan ini yang takkonsisten dengan Undang-Undang Islam hendaklah, setakat ketakkonsistenan itu, terbatal.

(2) Jika terdapat apa-apa lakuna atau sekiranya ada apa-apa perkara yang tidak diperuntukkan dengan nyatanya dalam Ordinan ini atau dalam mana-mana kaedah yang dibuat di bawahnya, maka Mahkamah hendaklah merujuk kepada Undang-Undang Islam.

Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah

246.—(1) Maka hendaklah ditubuhkan suatu Jawatankuasa yang dinamai Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah yang terdiri daripada—

- (a) Ketua Hakim Syarie yang hendaklah menjadi Pengurus;
- (b) seorang wakil Majlis Islam Sarawak;
- (c) seorang wakil Kamar Peguam Besar Negeri;
- (d) seorang wakil Peguam-Peguam Syarie; dan
- (e) dua orang anggota lain yang dilantik oleh Ketua Hakim Syarie.

(2) Anggota yang dilantik di bawah subseksyen (1)(e) hendaklah memegang jawatan selama tempoh dua tahun dan layak dilantik semula.

(3) Ketua Pendaftar Mahkamah Rayuan Syariah hendaklah menjadi Setiausaha Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah.

Kaedah-kaedah

247.—(1) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, membuat kaedah-kaedah bagi menjalankan peruntukan Ordinan ini, dan khususnya, tetapi tanpa menjelaskan keluasan peruntukan yang terdahulu, kaedah-kaedah itu boleh membuat peruntukan mengenai—

- (a) tatacara dan amalan pejabat pendaftaran Mahkamah Syariah;
- (b) fi, elaun dan kos yang kena dibayar berkenaan dengan prosiding di bawah Ordinan ini;
- (c) tatacara mengenai *sulh*;
- (d) borang, buku akaun, laporan dan dokumen lain yang hendak digunakan berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau benda yang dilakukan di bawah atau menurut Ordinan ini; dan
- (e) perjalanan Mahkamah, bentuk dan kaedah pelaksanaan surat cara dan pelantikan mana-mana pegawai atau ejen Mahkamah.

(2) Jawatankuasa Kaedah-Kaedah Mahkamah Syariah boleh, melalui perintah, meminda Jadual Kedua dan Jadual Ketiga.

Pemansuhan dan peralihan

248.—(1) Ordinan Acara Mal Syariah, 1991 [*Ord. No. 7/91*] adalah dengan ini dimansuhkan.

(2) Jika mana-mana kes atau perkara belum selesai di hadapan mana-mana Mahkamah pada permulaan kuat kuasa Ordinan ini, peruntukan Ordinan ini hendaklah terpakai berkenaan dengan prosiding kes atau perkara itu setakat yang tidak menyebabkan ketidakadilan.